

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 17 października 2024 r.

wniosku **E. M.**

o wznowienie postępowania zakończonego

prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z dnia 27 maja 2024 r., II AKa 549/23,

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

postanowił

**odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie z powodu jego
oczywistej bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Katowicach wyrokiem z dnia 27 maja 2024 r., II AKa 549/23, na skutek apelacji prokuratora i obrońcy od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 9 czerwca 2023 roku, sygn. akt XVI K 165/22, zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że opis przypisanego oskarżonemu E. M. czynu uzupełnił o sformułowanie, że działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nadto orzeczoną w punkcie 1 wysokość stawki dziennej grzywny podwyższył do kwoty 1000 (tysiąc) złotych.

W dniu 23 sierpnia 2024 r. w Sądzie Apelacyjnym w Katowicach E. M. złożył pismo procesowe sporządzone przez niego w dniu 3 czerwca 2024 r. nazwane

„skargą o wznowienie postępowania”. Skazany E. M. stwierdził w tymże piśmie, że po wydaniu orzeczenia „ujawniły się nowe fakty i dowody oraz, że skazany nie popełnił czynu, a także art. 439 § 1 pkt. 1 kk, z którego wnika, że w wydaniu orzeczenia brały udział osoby nieuprawnione i niezdolne do orzekania podlegające wyłączeniu na podstawie art. 40 kk”. W dalszej części tego wniosku powołał się na oświadczenia P. W. z dnia 3 czerwca 2024 r. z którego jednoznacznie wynika, że skazany nie popełnił czynu. Ponadto podniósł, że istnieją uzasadnione wątpliwości co do bezstronności sędziów orzekających w sprawie, w związku z ich wyznaczeniem na 15 dni przed rozprawą. Tak krótki termin nie dawał gwarancji zapoznania się sędziów z rozpoznawaną sprawą. Skazany złożył wniosek o wyłączenie sędziów, następnie o przeprowadzenie ich testu niezawisłości i bezstronności. Następnie stwierdził, że sędzia W.P. powołany został na stanowisko w procedurze z udziałem KRS po nowelizacji ustawy dotyczącej tej instytucji z 8 grudnia 2017 r., a wobec sędziego W. M. Zgromadzenie Przedstawicieli Sędziów Apelacji Katowickiej wydało uchwałę potępiającą jego zachowanie, został on bowiem powołany na stanowisko Prezesa Sądu Apelacyjnego w Katowicach.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania jest bezzasadny w oczywistym stopniu.

Jak wskazuje się w orzecznictwie, oczywista bezzasadność wniosku o wznowienie ma miejsce także wtedy, gdy wniosek taki oparty został na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego lub też żadna ze wskazanych we wniosku okoliczności nie będzie się mieściła w katalogu przesłanek zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k. i taka ocena wniosku ma charakter oczywisty (zob. *postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 4 lipca 2019 r., V KO 36/19, LEX nr 2696944; z dnia 4 lipca 2019 r., V KO 28/19, LEX nr 2696924; z dnia 26 lutego 2021 r., V KO 6/21, LEX nr 3123842*).

Z taką sytuacją mamy do czynienia w badanej sprawie.

Odnosnie nadmienionego w przedmiotowym piśmie oświadczenia P. W. , to z samej jego treści wynika, że Sądowi I instancji znane było to jego – wyrażone w tym oświadczeniu - stanowisko. Co do sformułowanego w apelacji obrońcy zarzutu naruszenia przez Sąd I instancji m.in. art. 7 k.p.k., Sąd Apelacyjny stwierdził, że na depozycje składane na rozprawie przez P. W. wpływ miał upływ czasu od zdarzenia oraz drastyczne pogorszenie stanu zdrowia (k. 7262-7262v). Nie mamy zatem do czynienia z nowym dowodem, a kwestia jego oceny pozostaje poza zakresem niniejszego postępowania.

Przechodząc do krótkiego czasu, jaki dzielił wyznaczenie sędziów od rozpoznania sprawy, to ten problem został dostatecznie wyjaśniony. Sędziowie rozpoznający apelację byli wyznaczeni na długo przed terminem jej rozpoznania, a doszło jedynie do błędnego poinformowania E. M. o składzie sądu (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 18 marca 2024 r.)

Jeśli chodzi o sędziego W.M., to został on powołany na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w procedurze, w której brała udział Krajowa Rada Sądownictwa przed nowelizacją dotyczącej jej ustawy z 8 grudnia 2017 r. Z kolei co do sędziego W.P., skazany nie podał innych okoliczności niż fakt jego powołania na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w Katowicach. Wprawdzie w świetle uchwały połączonych 3 Izb Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2020 r. (BSA I – 4110 – 1/20) należy tu mówić o wadliwym powołaniu na stanowisko sędziego, to jednak *in concreto* fakt ten nie wywarł negatywnego wpływu na sposób rozpoznania przez Sąd drugiej instancji środka odwoławczego (tak również Sąd Najwyższy w postanowieniach: z dnia 19 lipca 2022 r., IV KO 134/21; z dnia 23 kwietnia 2023 r., IV KS 14/23). Dodać też należy, iż Sąd Apelacyjny w Katowicach postanowieniem z dnia 18 marca 2024 r., II AKa 549/23 nie uwzględnił wniosku skazanego z dnia 8 marca 2024 r. o wyłączenie SSA W.P., SSA M.C. i SSA W. M. od rozpoznania przedmiotowej sprawy, wobec nieujawnienia przesłanki z art. 41 § 1 k.p.k. Takie też stanowisko zajął ten Sąd odnosnie kolejnego wniosku skazanego o wyłączenie tych samych sędziów Sądu Apelacyjnego w Katowicach w związku z wnioskiem, który wpłynął do tego Sądu w dniu 18 marca 2024 r. W postanowieniu z dnia 20 marca 2024 r. Sąd Apelacyjny szeroko odniósł się do sygnalizowanych przez skazanego okoliczności mających według niego uzasadnić potrzebę wyłączenia ww. Sędziów,

wksazał konkretne powody uznania bezzasadności tych twierdzeń skazanego, wszechstronnie, a przez to wnikliwie uzasadniając to swoje stanowisko.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[J.J.]

[ms]